

ANOTHER DAY IN THE LIFE

Det var en gång en morgon.

Jag kom promenerande i riktning mot arbetsplatsen, när en fasantupp blev så förskräckt och upprörd av min framfart, att han på fasaners lite otympliga vis brådstörtat flaxade iväg. Så klantigt och olyckligt faktiskt, att han flög rakt in i en husvägg. Han bröt med största sannolikhet nacken och avled omedelbart. På ungdomars vis – och mindre nogräknade vuxnas – kan man säga att han typ tvärdog.

När jag lite senare samma dag på min väg till stadens posthus passerade Twilfit – damundermode – fick jag i butikens fönster syn på en affisch föreställande en mycket lättklädd dam. Vid nämnda fönster ligger entrén till den mäktiga Forumgallerian, med sina stora dörrar som välkomnande öppnar sig när människor och större djur närmar sig.

Nu var det jag som närmade mig. Storögt fixerade jag damen i fönstret intill. Med en smäll sprang jag rakt in i den dörr som ännu inte hade hunnit öppnas. I ett ögonblick av klarsyn förstod jag, att det sannolikt inte var min närvaro som orsakade fasanens tragiska bortgång tidigare samma morgon. Det var förstås H&M-annonsen ”Push up-bh, 79:50” vid busshållplatsen intill som indirekt orsakat hans alltför tidiga hädanfärd. Fasanbröst kommer i fortsättningen att betyda långt mycket mer för mig än en ynka maträtt.

ÄNNU LITE SENARE

Jag är en hurtbulle. Därför besökte jag det så populära styrke- och hälsoinstitutet Nautilus framåt kvällen, bland annat för att döda myten om mig själv som så kallad skrivkarl. När jag tankspritt struttade runt bland motionscyklar och diverse muskelredskap i min nyinköpta gympasvid, blev jag plötsligt väldigt medveten om min omgivning. Någon överföll mig bakifrån! Jag vände mig förskräckt om för att se vad som försiggick, och fick till min fasa se – och känna – en dam som så sakteliga hasade ner längs mina ben. I nästa ögonblick föll hon ihop på golvet, och jag hade plötsligt en avsvimmad kvinna vid mina fötter. Jag böjde mig ner för att lite tafatt försöka ruska liv i henne.

Hennes kompis skyndade till undsättning och förklarade ängsligt för mig att ”du förstår, hon har problem med astman, hon svimmar så lätt”. Men jag förstod bättre. Jag förstod det helt uppenbara. Vi män – och en och annan fasan – kan göra oförklarligt korkade saker bara vid anblicken av en lättklädd kvinna. Här stod det klart att även flickors blod lämnar huvudet – och rent instinktiva aktiviteter tar vid – när ett läckert, ludet lår blottas.

Med välfyllda lungor och indragen mage hämtade jag något till damen att dricka. Hon tackade och log försiktigt mot mig med sina dimmiga, bruna ögon. Vackra ögon. Jag rammade dörren på väg därifrån.

HOSHI JOHANSSON

FOTOGRAFI | GRAFISK FORM

GÖRAN HOSHI JOHANSSON

SVARTBÄCKSGATAN 105 D
753 35 UPPSALA

0704-12 09 16

GORAN@HOSHIJOHANSSON.SE
WWW.HOSHIJOHANSSON.SE
